Татар әдәбияты

Шакирова Затия Нәбиуллa кызы

Әмирхан Еникинең

“Мәк чәчәге”

НӘСЕРЕН ӨЙРӘНҮ

Әмирхан Еники

(1909-2000)

ӘМИРХАН ЕНИКИ - КҮҢЕЛ КАРУРМАННАРЫНЫҢ ТУРГАЕ (Илдар Юзеев)

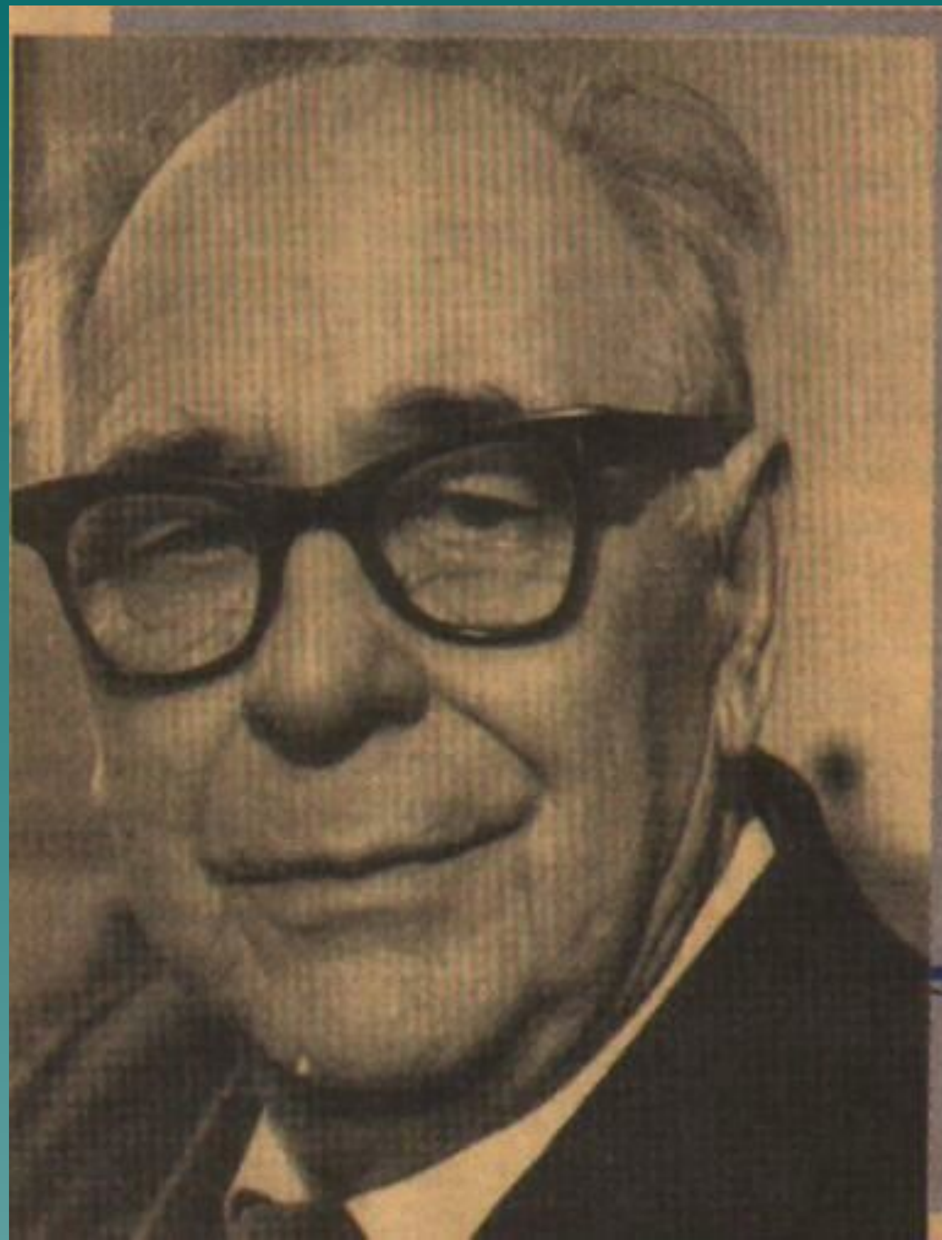

Ә.Еники –чын мәгънәсендә татар әдәбиятының горурлыгы. Аның хикәяләре татар әдәбиятының йөзек кашлары булып саналырлык һәм шулай санала да .

Ә.Еникинең сугыш чорында язган әсәрләре

“Бала”, “Ана һәм кыз”, “Бер генә сәгатькә”,“Ялгыз каз”,“Мәк чәчәге”,“Кем җырлады?”,“Кунакчыл дошман” хикәяләрен иҗат итә.

Әлеге хикәяләрнең үзенчәлеге –сугыш күренешләрен тасвирлау максат итеп куелмый. Язучы сугыш белән очрашкан кешене, тереклекне тасвирлый, сугышның ни дәрәҗәдә кайгы – хәсрәт булуын гәүдәләндерә.

Әдипнең башлангыч чор иҗаты

Әмирхан Еники. *1926 ел.*

Әмирхан Еники. *1930 ел.*

1926 елда “Безнең юл” журналында Ә. Еникинең “Озын көй тыңлаганда” дигән беренче хикәясе басыла.

“Дус кеше”(1928), “Яз башы” (1929) дигән хикәя һәм повестьларын иҗат итә. Әлеге әсәрләре белән әдәбият мәйданына кереп китә.

YAHOOEU.RU

“Мәк чәчәге” нәсере

- ЖАНР
- ФОРМА

Нәсер (гарәпчә “проза”, “чәчеп җибәрү” мәгънәсендә) – гадәттә кечкенә күләмле, эмоциональлеге, ритмик төзелеше белән шигъри сөйләмгә якын булган, лирик-патетик характердагы проза әсәре.

Монолог (грекчадан – “бер кеше сөйләве” дигән мәгънәдә) – әдәби әсәрдә геройның үз-үзенә сөйләве яки башкаларга төбәп сөйләгәннәре. Ләкин диалогтан аермалы буларак, бу сөйләү башкаларның репликасына мохтаҗ түгел.

ӘМИРХАН ЕНИКИ - КҮҢЕЛ КАРУРМАННАРЫНЫҢ ТУРГАЕ (Илдар Юзеев)